148| Ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμούς σου πρὸς Ἐμέ.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/148-ὕψωσε-τοὺς-ὀφθαλμούς-σου-πρὸς-ἐμέ/

Ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμούς σου πρὸς Ἐμέ. Ὄχι τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ σώματός σου, ἀλλὰ τοὺς πνευματικούς.

Ὕψωσε τὴν διάνοιάν σου πρὸς Ἐμὲ ἐν ὅλῃ τῇ πνευματικότητί της. Χαλάρωσε τοὺς δεσμοὺς τοῦ σώματός σου καὶ ἄφες τὸ πνεῦμα σου ἐλεύθερον νὰ ἀνέλθῃ. Διάσχισον μὲ αὐτὸ τὸ διάστημα, τὸ ὁποῖον χωρίζει τὸν κοινὸν γήϊνον ἄνθρωπον καὶ ἐν πνευματικῇ ἐξάρσει ἄφησε ὁλοκληρωτικῶς τὸ πνεῦμα σου νὰ περιβληθῇ τὸ Φῶς, τὸ ὁποῖον ἤδη σὲ περιβάλλει.

Ἄνελθε ἐν πλήρει φωτεινῇ διαυγείᾳ, ἵνα δεχθῇς εἰς τὰ ἔσχατα τῆς ψυχῆς σου τὴν ἀπήχησιν τῶν λόγων Μου, οἵτινες θὰ ἀποκαταστήσουν ἐν σοὶ τὴν ἠρεμίαν αὐτῆς πρὸς πλήρη συντονισμὸν τῶν ἀποκαλύψεών Μου.

Οἱ λόγοι Μου δὲν εἶναι κενοὶ σημασίας καὶ ἀπευθύνονται πρὸς σὲ καὶ πρὸς πάντας ἐκείνους, ὅσοι κατὰ τὸ παρελθὸν ἤκουσαν τῆς Φωνῆς Μου. Ἀπευθύνονται πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μὲ διέγνωσαν ὡς τὸν πραγματικὸν καὶ μοναδικὸν ὁδηγὸν τῆς ζωῆς των κατὰ τὰς δυσχερεστέρας αὐτῆς στιγμὰς καὶ οὐχὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐκώφευσαν ἢ ἐδέχθησαν αὐτοὺς ὡς μακρυνὴν ἠχὼ κενοῦ περιεχομένου.

Ἀπευθύνονται πρῶτον εἰς ἐσὲ ὡς ἐντολοδόχον καὶ ἐκτελεστήν, δημιουργὸν τῶν Κελευσμάτων Μου καὶ **εἶτα εἰς ἐκείνους, οἵτινες θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς σκαπανεῖς, ἐργάται καὶ οἰκοδόμοι τοῦ ἀνεγειρομένου ὑπ’ αὐτῶν καὶ μέλλοντος νὰ ἐπιστεγάσῃ αὐτοὺς ἔργου Μου.**

Ὁ χρόνος, ὅστις ἐπὶ ματαίῳ κατηναλώθη καὶ ἐκεῖνος, ὅστις διέρρευσε καὶ διαρρέει, πρέπει νὰ ἐπανακτηθῇ διὰ συντόνου ἀπάντων ὑμῶν προσπαθείας. Ὅλοι ἤδη ἐλοξοδρομήσατε τῆς ἀτραποῦ, ἥτις σᾶς ὡδήγει πρὸς τὸν σκοπόν, δι’ ὃν ἐκλήθητε πρός Με, χωρὶς ἐντελῶς νὰ ἀπομακρυνθῆτε αὐτῆς καὶ εἰς ὑμᾶς ἔγκειται νὰ ἐπανεύρητε αὐτὴν ἀπὸ σήμερον. Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν κατ’ ἰδίαν ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως ταύτης ἐδοκιμάσθη καὶ περισσότερον ὅλων ἐδοκιμάσθης καὶ δοκιμάζεσαι ἐσύ, διότι εἶσαι καὶ ὁ μᾶλλον ὑπεύθυνος τῆς καταστάσεως ταύτης.

Ἐξακολουθεῖς νὰ ὑφίστασαι τὸ δυσβάστακτον φορτίον τῆς οἰκονομικῆς καὶ βιωτικῆς δυσχερείας, διότι ἡ ὑλικὴ ἐπίδοσίς σου σὲ ἐστέρησε τοῦ μόνου ἀληθοῦς δρόμου, τὸν ὁποῖον πρὸ καιροῦ ἐχάραξα εἰς ἐσὲ καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον παλινδρομῶν ἀφέθης νὰ παρασυρθῇς εἰς τὰ τενάγη τῆς ξένης

πρὸς τὸν προορισμόν σου ὑλικῆς διαβιώσεως.

Ἐγκατέλειψες τὴν ἀληθῆ ἀτραπόν σου καὶ ἤδη ξενίζεσαι εἰς τὸν οἶκον ἀνοχῆς ξένων ὑλικῶν συμφερόντων. Θὰ ἐξακολουθεῖς νὰ ὑποφέρῃς καὶ οὐδέποτε θὰ ἐπανεύρῃς τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς σου, ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ πνεύματός σου, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπανέλθῃς ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς ἀτραποῦ, ἥτις σοὶ ἀπεκαλύφθη καὶ σοὶ ἐχαράχθη.

Οἱ ἀκούσαντες τοὺς λόγους Μου καὶ οἱ ὁδεύσαντες ἐπὶ τῆς ἰδίας μὲ ἐσὲ ἀτραποῦ, ἂν κέκτηνται ἤδη ὑλικὴν εὐμάρειαν, διότι ἡ καρμική των ἐπ' αὐτῆς διαδρομὴ τοῖς ἐπεφυλάχθη μέχρι σήμερον οὕτω, ἂς ἀναμετρήσωσι τὰς πρὸς τοῦτο εὐθύνας των καὶ ἂς κατίδωσι τὸν ἀληθῆ ταύτης προορισμὸν ἐν σχέσει μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου μου. Ἐγὼ ἤμην καὶ θὰ εἶμαι μετ' αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ὁ καιρὸς τῆς μετανοίας καὶ ἀνορθώσεως. Ὁ χρόνος ὅμως ἐπείγει καὶ ἡ αὔριον ἴσως νὰ μὴν ἐπανεύρῃ αὐτοὺς ἀναμένοντας. Ὁ χρόνος ἐπείγει δι' ὅλους ὑμᾶς. Ἀναμετρήσατε τὰ σφάλματα τοῦ παρελθόντος καὶ ἐπιδιώξατε νὰ ἐπανεύρητε ἑαυτοὺς ἐν τῇ ἀληθῇ καὶ πάλιν ὁδῷ πραγματικοὺς οἰκοδόμους.

Εἰς σύμπαντα τὸν κόσμον ἀντηχεῖ ἤδη ἡ σάλπιγξ ἀπεγνωσμένων διὰ τήν ἀνθρωπότητα αἱματηρῶν συμβάντων. Εἰς τὴν σκοτεινὴν ταύτην δι' ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα δοκιμασίαν ἂς μὴ μένητε ἀδρανεῖς. Ὅταν θὰ ἐπιστῇ ὁ καιρός, ἂς ἀντηχήσῃ ἡ φωνὴ τῆς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα δι' ὑμῶν παρ' Ἐμοῦ ἐξαγγελλομένης χαρᾶς καὶ εὐδαιμονίας. Ἂς μὴ μείνετε μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χείρας ἀναμένοντες τὴν αὐγὴν μιᾶς καλυτέρας αὔριον ἐν μεσονυκτίῳ ὥρᾳ.

Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἂς λάβῃ ἀνὰ χεῖρας τὰ κακῶς ἐρριμμένα ὑλικὰ καὶ ὅλοι ὁμοῦ ἂς ἐπιληφθῆτε ὑπὸ τὴν Καθοδήγησίν Μου τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ πρὸ καιροῦ θεμελιωθέντος ἔργου μου.

Ὅσοι θέλετε νὰ ἐργασθῆτε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἂς μὴ ἐξακολουθῆτε κατ' ἰδίαν ἕκαστος νὰ προσφέρῃ τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα διὰ τὴν πλήρη αὐτοῦ ἀποπεράτωσιν καὶ ἐπιστέγασιν. Ἀπὸ κοινοῦ ἀσχοληθῆτε ὡς ἄλλοτε διὰ τῆς αὐτῆς προσπαθείας καὶ ἀφοσιώσεως:

Ἐγὼ πάντοτε εἶμαι πρόθυμος νὰ σᾶς παρέξω τὰ μέσα τῆς ἐντέχνου ἀνοικοδομήσεως.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτοῦνται στοιχεῖα πνευματικὰ καὶ ὑλικά. Διανείματε τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἀναμεταξύ σας μὲ τὸν σκοπὸν τῆς πλήρους ἀποπερατώσεως τοῦ πρὸ πολλοῦ ἀρξαμένου καὶ ἤδη διακοπέντος ἔργου μου.

Διανέμοντες τὰ στοιχεῖα ταῦτα, ἂς ἀναλάβῃ ἕκαστος κατ' ἰδίαν καὶ ὅλοι ὁμοῦ συντονισμένας τὰς εὐθύνας πρὸς τελικὴν πραγμάτωσιν αὐτοῦ.

Οὐδόλως ὁ χρόνος παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεὶ καὶ οὐδόλως ἔπαυσα ἐνδιαφερόμενος δι' ὅλους ὑμᾶς καὶ τὸ ἔργον μου.

Ἀναμένω τὴν ἔναρξιν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἴδητε καὶ πάλιν καταυγαζομένην τὴν ψυχὴν ὑμῶν ὑπὸ τοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ἀδρανείας καὶ ἀδιαφορίας ὑμῶν ἐπὶ στιγμὴν ἐπεσκιάσθη νὰ ἀναθρώσκῃ μετὰ μεγαλυτέρας φωτεινῆς ἀκτινοβολίας εἰς τὰ βάθη τῆς πνευματικῆς ὑμῶν ὑποστάσεως καὶ νὰ σᾶς καθοδηγῇ ἐπὶ τῆς ἀτραποῦ, τὴν ὁποίαν δι’ ἕκαστον ὑμῶν ἐχάραξα καὶ διὰ τῆς ὁποίας θὰ βαδίσωσι καὶ πάντες ἐκεῖνοι, ὅσοι εἰς τὸ μέλλον ἤθελον παρ’ ὑμῶν καὶ διὰ τῆς ἀποκαλύψεως πρὸς αὐτοὺς τοῦ Ἔργου μου καθοδηγηθῇ.

Ἀναμένω πάντοτε ὑμᾶς, ὅπως σᾶς ὁδηγήσω εἰς τὸ Φῶς καὶ τὴν Ἀλήθειαν, ἀναμένω ὑμᾶς ὅπως καταστῆτε οἰκοδόμοι τοῦ Οἴκου Μου, ὅστις μέλλει νὰ ἐπιστεγάσῃ τὰ ὑπὸ τῆς Πνευματικῆς Μου Ἀκτινοβολίας φωτιζόμενα πεπρωμένα τῆς μελλούσης ἀνθρωπότητος.

17/9/1938